

לְגַבְיָהּ. וְאִתּוּ דְרַךְ עַל תְּקִפְיָה דְיַמָּא. וְתִקְפִּיָּה
 דְיַמָּא דָּא, אִתּוּ תַנְיָנָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (איוב ט')
 וְדוֹרָךְ עַל כְּמַתִּי יָם.

וְכַד הָאִי נַחֲשׁ קָם, כְּדִין מַה כְּתִיב, (ישעיה כ"ד) וְהָרַג
 אֶת הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם, דָּא אִתּוּ הַתַּנִּין
 הַגָּדוֹל. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יחזקאל כ"ט) הִנְנִי עֹלֶיךָ. וְדָא
 נַחֲשׁ, אִתּוּ מְאֹרֶת, בְּלוֹוֹטִין לְכֻלָּא, בְּגִין דְאִתּוּ
 תְּקִיפָא עֲלֵיהּ, בְּתִקְפִּיָּה דְהָהוּא נַחֲר רַבְרָבָא,
 דְאֶקְרִי חֲדָקְל, וְהָא אֹקִימָנָא.

הָהוּא נַחֲשׁ אִתּוּ בְיַבְשֶׁתָּא כַּד נַפְקִין דָּא בְּדָא,
 דָּא דְבִיבְשֶׁתָּא אֶתְתַּקַּף תְּדִיר, בְּגִין דְכָל
 אֹרְחָיו וְתִקְפוֹי בְיַבְשֶׁתָּא אִתּוּ, וְאָכִיל אֲרַעָא
 וְעַפְרָא תְּדִיר, כְּמָה דְאֵת אָמַר (בראשית ג') וְעַפָּר תֹּאכַל
 כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. דָּא גְדִיל בְּעַפְרָא, וְדָא גְדִיל בְּמִיָּא.

לשון הקודש

שְׁהוּא חֲזַק עֲלָיו בְּחֻקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הַנְּחָר
 הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא חֲדָקְל, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ.
 אוֹתוֹ הַנַּחֲשׁ שֶׁבִיבְשָׁה, כְּשִׁינְעָאִים
 (להלכה) זֶה בְּזֶה, אוֹתוֹ שֶׁבִיבְשָׁה תְּמִיד
 מִתְנַבֵּר, מִשּׁוּם שֶׁכָּל דְרָבּוֹ וְחֻקּוֹ הוּא
 בִּיבְשָׁה, וְאוֹכֵל אֶרֶץ וְעַפָּר תְּמִיד, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר וְעַפָּר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. זֶה
 גְּדִל בְּעַפְרָא, וְזֶה גְּדִל בְּמִיָּם. נַחֲשׁ

אוֹתוֹ לְתוֹךְ הַיָּם כְּשֶׁנִּבְנְסִים אֵלָיו, וְהוּא
 דוֹרָךְ עַל תְּקִיפּוֹ שֶׁל הַיָּם, וְתִקְףָה הַיָּם הַזֶּה
 הוּא תַנְיָן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איוב ט) וְדוֹרָךְ עַל
 כְּמַתִּי יָם.

וּכְשֶׁקָם הַנַּחֲשׁ הַזֶּה, אִז מַה כְּתוּב? (ישעיה
 ט) וְהָרַג אֶת הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם. זֶהוּ הַתַּנִּין
 הַגָּדוֹל. וְעַל זֶה כְּתוּב הִנְנִי עֹלֶיךָ. וְנַחֲשׁ
 זֶה הוּא מְאֹרֶת, בְּקַלְלוֹת לְכֻלָּא, מִשּׁוּם

נְחַשׁ דְּאֵתְגַדִּיל בְּמִיָּא, לָאוּ תְקִיפָא כְּהֵא דְאֵתְגַדִּיל
בְּיַבְשָׁתָא, וְעַל דָּא כְּתִיב (בראשית א') מְאֹרֶת חֹסֶר.

וְדָא אֲזִדְמֵן לְגַבֵּי הַהוּא דְּמִיָּא. וְאָף עַל גַּב (וְדָא לָא)
דְּאֲזִדְמֵן לְגַבֵּיהּ, לָא אֲנִח לְגַבֵּיהּ, אֶלָּא קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּדוּי, דְּקָטִיל לִיהּ מִגּוּ יַמָּא, כְּמָה
דְּאֻקְיָמְנָא בְּגִין גַּסוּת רִוְחָא דְּבִיָּה, כְּמָה דְּאֵתְ אָמַר
(יחזקאל כ"ט) אֲשֶׁר אָמַר לִי יְאֹרִי וְגו'.

וְעַבְר יִי לְנִגּוּף אֶת מְצָרִים וְגו'. תִּנָּא אָמַר רַבִּי
יוֹסִי, הֵאֵי קָרָא קְשִׁיָּא, וְכִי וְרָאָה אֶת הַדָּם
וְאַחַר כֶּךָ וּפְסָח, דְּמִשְׁמַע דְּסִימְנָא הוּא דְּעָבִיד. וְאִי
תִּימָא בְּגִין דְּמָא דְּאִיהוּ מְצוּהָ, אֲמַאי לְבַר. וְאֲמַאי
בְּתַלְת דְּוֹכְתֵי דְּפִתְחָא. וְהָא כְּתִיב (דניאל ב') הוּא גְּלִי
עַמִּיקְתָּא וְגו'. וְיַמָּי טַעְמָא בְּעָא דְּאֵתְגַלִּיָּא דְּמָא עַל
הַמְשִׁקּוּף וְעַל שְׁתֵּי הַמְזוּזוֹת.

לשון הקודש

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, פְּסוּק זֶה קִשָּׁה, וְכִי וְרָאָה
אֶת הַדָּם וְאַחַר כֶּךָ וּפְסָח, שְׁמַשְׁמַע
שְׁסִימָן הוּא עֲשֶׂה? וְאִם תֹּאמַר בְּשִׁבִיל
הַדָּם שֶׁהוּא מְצוּהָ, אִזּוּ לְמָה בַּחוּזִין? וְלָמָּה
בְּשִׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת שֶׁל הַפֶּתַח, וְהָרִי כְּתוּב
(דניאל ב) הוּא מְגַלָּה עֲמֻקּוֹת וְגו', וְכֵּן
הַפְּעַם שֶׁרָצָה לְהִיּוֹת דָּם גְּלוּי עַל
הַמְשִׁקּוּף וְעַל שְׁתֵּי הַמְזוּזוֹת?

שֶׁהַתְּגַדִּיל בְּמִים לֹא חֹזֵק בְּזֶה שֶׁהַתְּגַדִּיל
בְּיַבְשָׁה, וְעַל זֶה כְּתוּב מְאֹרֶת חֹסֶר.
וְזֶה הַזְּדִמָּן לְאוֹתוֹ שֶׁל הַמִּים. וְאָף עַל גַּב
(וְזֶה לָא) שֶׁהַזְּדִמָּן אֵלָיו, לֹא נִלְחַם בּוֹ, אֶלָּא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ שֶׁהֲרִג אוֹתוֹ
מִתּוֹךְ הַיָּם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְגָּו שֶׁבְּגִלְגַל גַּסוּת
הָרוּחַ שָׁבוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל כט) אֲשֶׁר
אָמַר לִי יְאֹרִי וְגו'.

וְעַבְר ה' לְנִגּוּף אֶת מְצָרִים וְגו'. שְׁנִינָה,

אֱלֹהִים תִּנְא, כְּתִיב, (דברים ל"ב) וַיִּרְא יי' וַיִּנְאֵץ, וּכְתִיב,
(בראשית ו') וַיִּרְא יי' כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ.
וְתִנְנֵן לָא אֲתַחֲוֵי אֲשַׁחֲוִיתָא דְלַעִילָא, אֱלֹהִים כִּד
אֲתַחֲוֵי לְתַתָּא עֹבְדָא דְאֲתַעְבִּידוּ עֹבְדָא מִנִּיהּ וְעַל
דָּא (נ"א וְעַד דְעַבְדִּין עֹבְדָא לְמַתָּא) לָא מִשְׁגִּיחִין לְאַנְאָשָׁא, פֶּר
הִרְהוּרָא דְעִבּוּדָה זָרָה, וְכְתִיב, (דברים י"א) הִשְׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם. וּמִדְאֲתַעְבִּיד עֹבְדָא, אֲשַׁחֲוִיתָא
דְלַעִילָא אֲתַעַר, וּבְגִין כֶּךָ, כִּלְא, בִּין לְטַב וּבִין
לְבִישׁ, בְּעֹבְדָא תְלִיא מְלִתָּא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל שׁוֹקֵי מַצְרִים, מְלִיין טַעֲוֹן הֵווּ,
וְעוֹד דְכִכַּל בֵּיתָא וּבֵיתָא, הֵווּ שְׂכִיחֵי זִינִין,
דְמִתְקַטְרֵי בְּחַרְשֵׁיהוּ, בְּאֵינוּן כְּתָרִין תְּתַאֲוִין
דְלְתַתָּא, וּמִתְעַרִין רוּחַ מְסֵאֲבָא בְּגִוּוִיָּיהוּ.

וְרִזָּא דְמִלָּה תִנְא, כְּתִיב, וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֲזוּב

לשון הקודש

ההשגחה מלמעלה, ולכן הכל, בין לטוב
 בין לרע, תלוי הדבר בפעשה.

אמר רבי יוסי, כל שוקי מצרים היו
 מלאים אלילים, ועוד, שבכל בית ובית
 היו מצוים מינים שנקשרים בכשפיהם
 באותם בתרים תחתונים שלמטה,
 ומעוררים רוח טמאה בתוכם.

וסוד הדבר למדנו, כתוב ולקחתם
 אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסוף

אֱלֹהִים שְׁנִינוּ, כְּתוּב (דברים לב) וַיִּרְא ה' וַיִּנְאֵץ, וּכְתוּב (בראשית ו') וַיִּרְא ה' כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ. וְשִׁנְנוּ, לָא נִרְאִית
 הַהֲשַׁחַחָה הָעֲלִיוֹנָה אֱלֹהִים כְּשִׁנְרָאִים
 לְמַטָּה הַמַּעֲשִׂים שְׁנַעֲשׂוּ מַעֲשֵׂה מַמְנֹנ,
 וְעַל זֶה (וְעַד שְׁעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה לְמַטָּה) לָא מִשְׁגִּיחִים
 לְהַרְע, פֶּרַט לְהִרְהוּרָא שֶׁל עִבּוּדָה זָרָה,
 שְׂכִתוּב (דברים א) הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה
 לְבַבְכֶם. וּמִשְׁנַעֲשֵׂה הַמַּעֲשֵׂה, מִתְעוֹרְרַת

וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר בַּסֶּף וְהִנְעַתֶם אֶל הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת. אֲגוּדַת אֲזוּב לְמָה. בְּגִין לְבַעַר רֹחַ

מִסְאָבָא מִבִּינֵיהוּ, (נ"א הָא קָרָא קִשְׂיָא וְכִי וְרָאָה אֶת הַדָּם וְאָמַר כִּד וּפְסַח דְּמִשְׁמַע דְּסִימְנָא הוּא דְעָבִיד אֲטָמִי וְהָא כֻלָּא גִלְיָא קַמִּיהּ קִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא וּכְתִיב הוּא גִלְיָא עֲמִיקְתָּא וּמִסְתְּרָתָא אֵלָא תֵּנָא כְּתִיב וַיֵּרָא יי' וַיִּנְאֹץ וַיְגו' וּכְתִיב וַיֵּרָא יי' כִּי רָבָה רַעַת וַיִּנְנֵן לֹא אֶתְחִוִּי אֲשַׁנְחוּתָא לְעִילָא אֵלָא כִּד אֶתְחִוִּי לְתַתָּא עוֹבְדָא וּמְדַאֲתַעְבַּד עוֹבְדָא אֲשַׁנְחוּתָא לְעִילָא אֶתְעַר וּבְגִין כִּד פּוֹלָא בֵּין לְטַב בֵּין לְבִישׁ בְּעוֹבְדָא תְלִיָא טְלָתָא. וּלְקַחְתֶּם אֲגוּדַת אֲזוּב וַיִּנְנֵן אֲגוּדַת אֲזוּב וְטָמֵא טַעֲמָא בְּעָא דְאֶתְגִּלְיָא דְמָא עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת. אָמַר רַבִּי יוֹסִי כָּל שׁוֹקֵי מַצְרַיִם מְלִיזִין טַעֲוִין הוּוּ וּבְכָל בֵּיתָא וּבֵיתָא הוּוּ שְׂכִיחֵי וַיִּנְנֵן דְּמַקְסְרִין בְּחַרְשֵׁייהוּ בְּאִינוּן פְּתָרִין תְּתַאֲוִן דְּלִתְתָּא וּמְתַעֲרִין רֹחַ מִסְאָבָא בְּגוּיְהוּ וְעַל דָּא אֲגוּדַת אֲזוּב בְּגִין לְבַעַר רֹחַי מִבִּינֵיהוּ) וְלֹא־חֲזָאָה בְּפִתְחֵיהוּ, בְּהַנִּי תֵּלֶת דּוּכְתֵי, מְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָּא. חַד הָכָא, וְחַד הָכָא, וְחַד בְּגוּוֹיְהוּ, בְּגִין כִּד, וּפְסַח יי' עַל הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לָבָא אֶל בְּתִיכֶם לְנִגּוֹף, מִשּׁוּם דְּחָמֵי שְׂמָא קַדִּישָׁא רָשִׁים עַל פֶּתַחָא.

לשון הקודש

רָצָה שִׁתְּגַלֶּה דָם עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל הַשּׁוֹקִים בְּמַצְרַיִם הָיוּ מְלֵאִים אֱלִילִים, וּבְכָל בֵּית וּבֵית הָיוּ נִמְצְאִים מִיָּנִים שְׂמֻקְטִירִים בְּכַשְׂפֵיהֶם בְּאוֹתָם כְּתָרִים תַּחְתּוּנִים שְׁלֵמְשָׁה וּמַעֲרָרִים רֹחַ טְמֵאָה אֲצֻלָּם, וְעַל זֶה אֲגִיד אֲזוּב, כִּד לְבַעַר רֹחֹת מִבִּינֵיהֶם) וְלִהְרָאוֹת בְּפִתְחֵיהֶם בְּשִׁלְשֵׁת הַמְּקוֹמוֹת הַלְלוּ הָאֲמוּנָה הַשְּׁלֵמָה. אַחַד כְּאוֹן, וְאַחַד כְּאוֹן, וְאַחַד בִּינֵיהֶם. וְלָכֵן וּפְסַח ה' עַל הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לָבָא אֶל בְּתִיכֶם לְנִגּוֹף, מִשּׁוּם שְׂרֹאָה אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ רְשׁוּם

וְהִנְעַתֶם אֶל הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת. אֲגוּדַת אֲזוּב לְמָה? כִּדִּי לְבַעַר רֹחַ טְמֵאָה מִבִּינֵיהֶם, (וְהַפְּסוֹק קָשָׁה, וְכִי וְרָאָה אֶת הַדָּם וְאָחַר כִּד וּפְסַח, שְׂמִשְׁמַע שְׂסִימָן הוּא שְׂעֵשָׂה, מִדּוּעָ? וְהִי הַכֹּל גְּלוּי לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָתוּב (דִּנְיָא ב) הוּא מְגַלָּה עֲמֻקּוֹת וְנִסְתָּרוֹת. אֵלָא שְׂנִינָה, כְּתוּב וַיֵּרָא ה' וַיִּנְאֹץ וַיְגו', וְכָתוּב וַיֵּרָא ה' כִּי רָבָה רַעַת וַיִּנְנֵן, וְשְׂנִינָה לֹא מִתְרָאָה הַשְּׂגָחָה לְמַעְלָה, אֵלָא כְּאֲשֶׁר נִרְאָה לְמַטָּה מַעֲשָׂה, וּמִשְׁעֵשָׂה מַעֲשָׂה – הַהִשְׁגָּחָה לְמַעְלָה מִתְעוֹרְרָתָה, וּמִפְּנֵי כֵן הַכֹּל, בֵּין לְטוֹבָה וּבֵין לְרָעָה, בְּמַעֲשָׂה תְלוּי הַדְּבָר. וּלְקַחְתֶּם אֲגוּדַת אֲזוּב וַיִּנְנֵן, אֲגִידַת אֲזוּב לְמָה? וְהָא הַשֵּׁם

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִי הָכִי אֲמַאי דָּמָא, דְּהָא תַּנְיִנָן,
 תְּזוּר וְסוּמְק וְחַד דְּכָלִּיל בִּינֵי גְזוּנֵי. אָמַר
 לִיה, תִּירֵי דְמֵי הוּז, חַד דְּמִילָה, וְחַד דְּפִסְחָא.
 דְּמִילָה רַחְמֵי. דְּפִסְחָא דִּינָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לָאוּ הָכִי, אֶלָּא כְּמָה דְּאוּלִּיפְנָא,
 דְּאַחְזָר קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּהוּא דָּמָא
 לְרַחְמֵי, בְּאִילוּ הוּז תְּזוּר בְּנוּ גְזוּנֵי, הָדָא הוּא
 דְּכַתִּיב, (יחזקאל ט"ז) וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוּסָסֶת
 בְּדַמְיֶךָ וְאוֹמֵר לָךְ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי וְגו'. וְאַף עַל גַּב
 דְּהָתָה סוּמְקָא, אֶתְחַזֵּר לְרַחְמֵי, דְּכַתִּיב בְּדַמְיֶךָ חַיִּי.
 וּבְגִזָּן כְּךָ, רְשִׁים פְּתַחָא בְּתַלַּת סְטָרִין, חַד הָכָא,
 וְחַד הָכָא, וְחַד בִּינֵייהוּ.

תַּאֲנִי ר' חֲזַקְיָה, תִּירִין דְּמֵי אֶתְחַזֵּוּ, לְקַבֵּל תִּירֵי

לשון הקודש

על הפתח.

אותו דם לרחמים, כאלו היו לכן בתוך
 הגזונים. זהו שכתוב (יחזקאל טז) וְאֶעֱבֹר
 עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוּסָסֶת בְּדַמְיֶךָ וְאוֹמֵר
 לָךְ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי וְגו'. וְאַף עַל גַּב שְׁהִיָּה
 אֲדָם, הַחֲזוֹר לְרַחְמֵי, שְׁכַתוֹב בְּדַמְיֶךָ
 חַיִּי. וְלִכֵּן רְשׁוּם הַפְּתַח בְּשִׁלְשָׁה עֲדָדִים
 – אֶחָד פְּאֵן, וְאֶחָד פְּאֵן, וְאֶחָד בִּינֵיהֶם.
 שָׁנָה רַבִּי חֲזַקְיָה, שְׁנֵי דְמִים נִרְאוּ כְּנִגְדַּ

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם כְּךָ אִזּוּ לְשֵׁם מָה
 דָּם, שְׁהִירֵי שְׁנִינֵו, לְכֵן וְאֲדָם וְאֶחָד
 שְׁכָלוֹל בֵּין הַגְּזוּנִים? אָמַר לוֹ, שְׁנֵי דְמִים
 הִיוּ, אֶחָד שֶׁל מִילָה וְאֶחָד שֶׁל פִּסְחָא. שֶׁל
 מִילָה רַחְמֵי, וְשֶׁל פִּסְחָא דִּין.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לֹא כְךָ, אֶלָּא כְּמֹו
 שְׁלַמְדָּנוּ, שְׁהַחֲזִיר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת

בְּתָרִין, וְדַאֲתָחִזוּ (נ"א דַאֲתָעֵרוּ) לְעֵילָא בְּהֵיא שַׁעְתָּא.
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, חַד בְּתָרָא דְכְּלִילָא בְּתָרִין סְטָרִין
טְמִירִין, (דף ל"ו ע"א) בְּרַחֲמֵי וְדִינָא.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, בְּכַמְה אַתְרִין חָס קְדָשָׁא בְּרִיד:
הוּא עַל בְּנוֹי: עָבַד בַּר נָשׁ בֵּיתָא, וְקוּדְשָׁא
בְּרִיד הוּא אָמַר לֵיהּ, בְּתוּב שְׁמִי, וְשׂוּי לְפַתְחָךְ,
וְאַתְּ שְׂרִי לְגוּ בֵּיתָא, וְאַנָּא אוֹתִיב לְבַר בְּפַתְחָךְ
לְנִטְרָא לָךְ. וְהָכָא אָמַר, רָשִׁים עַל פַּתְחָא רָזָא
דְּמַהֲיָמְנוּתָא דִּילִי, וְאַתְּ שְׂרִי לְגוּ בֵּיתָךְ, וְאַנָּא נָטִיר
לָךְ לְבַר, וְדַכְתִּיב וְאַתֶּם לֹא תַעֲזֹאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ
עַד בִּקְרָ, וְכַתִּיב וְרָאָה אֶת הַדָּם עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל
שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפָסַח ד' עַל הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן
הַמִּשְׁחִית לְבֹא אֶל בְּתִיכֶם לְנִגְוָף.

תו אָמַר רַבִּי אַבָּא, בְּנוּנָא דְשָׂמָא קְדִישָׁא

לשון הקודש

מַחוּזִין לְפַתַח לְשֹׁמֵר אוֹתָךְ. וְכַאֵן אָמַר:
רָשִׁים עַל הַפֶּתַח אֶת סוּד הָאֲמוּנָה שְׁלִי,
וְאַתָּה שְׂרוּי בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאַנִּי שׁוֹמֵר
אוֹתָךְ מִבְּחוּזִין, שְׂכַתוּב וְאַתֶּם לֹא תַעֲזֹאוּ
אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בִּקְרָ, וְכַתוּב וְרָאָה
אֶת הַדָּם עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת
וּפָסַח ה' עַל הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית
לְבֹא אֶל בְּתִיכֶם לְנִגְוָף.

עוֹד אָמַר רַבִּי אַבָּא, כְּמוֹ הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ

שְׁנֵי כְּתָרִים שֶׁנִּרְאוּ (וְשֶׁהִתְעַרְרוּ) לְמַעַלָּה
בְּאוֹתָהּ שָׁעָה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּתַר אַחַד
שְׁכָּלִיל בְּשְׁנֵי עֲדָרִים טְמוּנִים, בְּרַחֲמִים
וְדִין.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, בְּכַמְה מְקוּמוֹת חָס
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּנוֹי. בֵּן אָדָם
עוֹשֶׂה בֵּית, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ:
כַּתֵּב אֶת שְׁמִי וְשִׁים אוֹתוֹ בְּפַתַח שְׁלָךְ,
וְאַתָּה שְׂרוּי בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאַנִּי יוֹשֵׁב

עָבְדוּ בְּהֵוֵא שַׁעְתָּא. מַה שְּׂמָא קְדִישָׁא ה
 אֲתִתְּוּר בְּהַאי שַׁעְתָּא דִּינָא, אֹף הָכִי אֲתִתְּוּר
 הַאי דְמָא בְּהַאי שַׁעְתָּא דִּינָא, דְכְּתִיב וְרָאָה
 אֶת הַדָּם עַל הַמִּשְׁקֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת,
 רְשִׁימָא דְכֻלְּהוּ סוּמְקָא, לְאַתְּחֻזָּא, דִּהָא אֲתִתְּוּר
 בְּדִינָא, לְמַעְבַּד נֻקְמִין.

וְרִזָּא דְמִלָּה, פְּגוּנָא דְחַיִּי לְעִילָא בְּהֵוֵא שַׁעְתָּא,
 כִּד פְּעִי לְאַתְּחֻזָּא לְתַתָּא, אִי רַחֲמֵי רַחֲמֵי,
 וְאִי דִינָא דִינָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וּטְבַלְתֶּם בְּדָם
 אֲשֶׁר בַּסֶּף וְהִנַּעְתֶּם וְגו'. וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי כְּתִיב, ^{(ישעיה}
^{א"ס)} מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצָרָה. דְּזַמִּין
 לְאַתְּחֻזָּא ^(נ"א לְאַתְּחֻזָּא) כְּלָהוּ דִינָא לְמַעְבַּד נֻקְמִין.

וְאַתֶּם לֹא תַצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בִּקְר. מָאִי
 טַעְמָא, מִשּׁוּם דְּתַנִּינָן, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, ^{(אָמַר}

לשון הקודש

אם רחמים - רחמים, ואם דין - דין. זהו שפתיב וטבלתם בדם אשר בסף והנעתם וגו'. ולעתיד לבא פתוב, ^{(ישעיה}
 טו מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים
 מִבְּצָרָה. שַׁעְתָּא לְהִרְאוֹת ^(לְחַחֲוִיר) כְּלָם
 דִּין לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת.

וְאַתֶּם לֹא תַצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד
 בִּקְר. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁשֻׁנִינוּ, אָמַר

עֲשׂוּ בְּאוֹתָהּ שַׁעָה. מַה הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ ה
 חֹר בְּאוֹתָהּ שַׁעָה לְדִין, אִף כִּד חֹר דָּם
 זֶה בְּשַׁעָה זֶה לְדִין, שְׁפִתוֹב וְרָאָה אֶת
 הַדָּם עַל הַמִּשְׁקֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת.
 רִשְׁם שֶׁל כְּלָם אֲדָם, לְהִרְאוֹת שְׁהַרִי חֹר
 לְהִיּוֹת דִּין לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת.

וְסוּד הַדְּבָר - כְּמוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה
 בְּאוֹתָהּ שַׁעָה, בְּשִׁרְעָה לְהִרְאוֹת לְמַטָּה,